

GD-dierenarts Frits Bouwkamp blikt terug op zijn loopbaan

“Bij 200 zeugen sprak je over een groot bedrijf”

Frits Bouwkamp

“Ik begon in 1979 bij de Gezondheidsdienst voor Dieren Overijssel en Flevoland in Zwolle”, zo begint Frits zijn verhaal. Elke provincie had zijn eigen GD. In 1992 zijn Gelderland, Overijssel en Flevoland gefuseerd, toevallig op mijn verjaardag. De werkzaamheden voor deze provincies werden voortaan vanuit Deventer uitgevoerd. Vanaf 2000 zijn alle GD’s gefuseerd tot één centrale GD in Deventer.

Wat waren uw belangrijkste werkzaamheden?

“In het begin was ik 90% van de tijd in het veld te vinden, voor controle, AR- en vooral piepbezoeken (consultbezoeken). Tot 1987 moest elk bedrijf met een eigen dekbeer lid zijn van de GD. Aangesloten bedrijven werden twee keer per jaar door of namens de GD bezocht. De nadruk lag vooral op dierziektepreventie. Fokbedrijven werden maandelijks bezocht en kregen van ons een gezondheidswaarmerk wanneer bepaalde klinische verschijnselen niet aangetoond werden. In ‘87 moest elk bedrijf met zeugen lid zijn van de GD en verviel de eis van het hebben van een dekbeer. Vanaf 1980 hielden we ons in opdracht van de overheid bezig met de bestrijding van AR (snuffelziekte). Dit heeft veel tijd en inzet gekost, maar het is de GD samen met de sector gelukt AR nagenoeg uit te roeien.

Een piepbezoek hield in dat een dierenarts, voorlichter of veehouder de GD in consult kon roepen bij ingewikkelde varkensziekten. Vaak lag de oorzaak in fouten in huisvesting en klimaatbeheersing. Eerst waren deze bezoeken gratis, later niet meer. Door de specialisatie van varkensdierenartsen werd het aantal bezoeken minder. De varkenshouderij was bovendien volop in ontwikkeling. Veel bedrijven stapten over van gemengd naar specialistisch

Nadat hij precies 33 jaar en 3 maanden bij de GD heeft gewerkt, is varkensdierenarts Frits Bouwkamp met pensioen gegaan. Op een winterse maandagmiddag legde hij voor ons zijn schaatsen aan de kant, om terug te kijken op zijn loopbaan en de ontwikkelingen in de sector.

en het aantal varkens per bedrijf nam toe. Kun je nagaan: toen was een bedrijf van 200 zeugen groot, nu zeg je dat pas vanaf 1000 zeugen. We gaven ook veel voorlichting over actuele ziekten, huisvesting en hygiëne. Jaarlijks werden per dierenartsenpraktijk alle varkenshouders uitgenodigd voor een voorlichtingsavond. In die tijd werden veel dierziekten versleept, want aanvoerbepalingen bestonden niet. Een omslagpunt was de uitbraak van varkenspest in ‘97; aanvoermogelijkheden van varkens werden beperkt en veel varkensbedrijven stopten.”

Welke gevolgen had dit voor uw werk?

“De monitoring van varkensziekten werd steeds belangrijker. Ook de voorlichting aan dierenartsen en varkenshouders werd steeds professioneler, zowel schriftelijk als via de telefoon. Elke GD-dierenarts kreeg zijn eigen specialisme, om in te kunnen spelen op de specifieke klantbehoeften. Het werk veranderde steeds meer van veldwerk naar kantoorwerk.”

Waar kijkt u met trots op terug?

“Ik ben blij dat we ziekten als AR nagenoeg en de ziekte van Aujeszky helemaal hebben uitgeroeid. En ik haalde veel voldoening uit het persoonlijke contact met de varkenshouders.”

Wat verwacht u voor de toekomst?

“Het bestrijden van PRRS is een belangrijk item. De GD heeft ook een centrale functie in de dataverzameling voor dierziektemonitoring. Daarnaast blijft praktijkgericht onderzoek belangrijk. De sector zal nog gespecialiseerder worden, met nog meer aandacht voor huisvesting, gezondheid en management.”